

ΕΚΑΙΑΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Εννέατος. Συνδρομή Ιταλίας: Έως Εποχή φύλ. 10. ως τη Διαστολή φύλ. 20. — Από την ομορφιά της γραφής της περιοχής αποτελεί μια σημαντική πηγή για την ιστορία της Ελλάδας.

ΕΠΙΣΤΟΛΙΑ ΙΣΤΟΡΙΜΑΤΑ
νοεμβρίου 1880.
Απικαρδιές.—Πρώτη μικρή έντυπωσις των πά-
θων αλόγων δικαιαστάτην ηγετούς.—Almanach de Gotha.
Τί περιέχουν οι τάφοι;—Ο τάφος του Lepsius.—Παγκόσμια γραφή.
Αλέξανδρος Σούτσος καὶ ο Λεόπολδος.—Οι σιδηρομε-
τρινές μάλις νεανιδός του Κατροφετεύνην.
Χθες είδον ταχείς πυραμίδας καὶ εἰπούσι να
είπω άνευ περιζόλης ότι ταχείς είσονται λιθρώτε-
ρου προσώπου μου, διότι διαπρέπεις τούς Κατρο-
φετεύνην πολὺς τόνον ιδιότητον των Αθηνών.

Πολλάκις παρετηρήθη δτί αι πυραύλδες ἐξ πρώτης ὅψεως δὲν φαίνονται αξιαὶ τῆς φρουρᾶς αμπτῶν. Ἐπειδὴ η περικεμένη ἔρημος εἶναι αχανῆς καὶ οὐδὲν ἔχετε σηρεῖν συγκρίσεως, τὰ πεοιώνυμα ἔκεινα μηνησία, τὰ ὅποια κατετάχθησαν μεταξὺ τῶν ἑπτά θαυμάτων τοῦ κόσμου, παρίστανται κατ' ἀρχὰς εἰς τοὺς δρθαλμούς υἱών ταπεινότερα τῶν προσδοκιῶν σας. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι δηπτικὴ διάτη. Ἄμα δ θεατῆς σταθῇ εἰς θεσιγή ἐπιτηδείαν νὰ δώσῃ αὐτῷ ἔγνοιαν σχρῆ τῶν πελωρίων ἔκεινων διαστάσεων, δὲν ὑπάρχει λέξις ἵλανη νὰ παραστήσῃ τὸ καταλαμβάνον τὸ πνεῦμα αὐτοῦ αἰσθημα τῆς ἔξουδενώσεως. Ο ἄνθρωπος κύπτει, ωςανεὶ πιεζόμενος. Ήποδό Βάρους ἀκαταμετρήθη, εἶπεν δ Osbury· καὶ δρθώς εἶπεν. Ἀγαλογισθῆτε τωντι δτί κατὰ τὰς καταμετρήσεις τοῦ Marielte ἡ μεγαλητέρα τῶν πυραύλδων, ἡ τοῦ Χέοπος, εἶγεν δτε ὁκοδομήθη· 146 μέτρων ύψος, δτί καὶ νῦν ἔτι μετεωρίζεται εἰς 138 μέτρα, καὶ δτί τὸ

ΙΑ
Α ΚΥΡΙΑΚΗΝ
Ορθός εντονός πάστας με γεύματα από την Αγία Τριάδα

εὐθαδόν αὐτῆς εἶναι πέτρα 2,562,576. Φαίνεται ὅτι δὲ ἀνθρώπος δέν εἰμι ποτέ νὰ ζήσῃ ἀνέῳδεν καὶ ἐπειδὴ δημιουργὸς τῆς κατω Αἰγύπτου Νετελός δέν περιποίησεν αὐτῇ τῷ ἀποραιτητῶν τοῦτο προσέν, οἱ βασιλεῖς τῆς χώρας ἀνέλαβον νὰ συμπληρώσωσι τὸ ἔργον καὶ ηγετάν τους τεχνητοὺς ἔκεινους. Γιηττούς καὶ Λυκαδητούς, Ἡ γιγαντωδῆς σκιά τῆς πυραμίδος τοῦ Χεοπος ἀπλούσται επὶ ἀπᾶν τὸ περὶ αὐτὴν ἀγονον πεδίον, καὶ ὅταν ἡ ἡμέρα κλινῇ πρὸς τὴν δύσην, ἐπισκοτίει τους σιτοφόρους καὶ ἀράβοσιτοφόρους ἀγρούς τοῦ χωρίου Γκιζού, τὸ δόποντον απέχει ἀπό αὐτῆς δύον ἡ Κηφισία ἀπὸ Αἴγυπτον.

Αἱ πυραϊδὲς ἡσάν οἱ τάφοι τῶν βασιλεῶν, καὶ ὧς ἐξ τούτου τὰ ἀνάκτορα τῶν αἰγυπτίων νεκροπόλεων. Τῶν νεκροπόλεων τούτων τὸ μέγεθος καὶ ἡ λαμπρότης τοσούτον κατέπληξε τοὺς προπάτορας ἡμῶν, ὡςτε ἔλεγον ὅτι αὐταὶ ἀπετέλουν τὰ κύρια, τὰ αἰώνια τῶν αἰγυπτίων καταλύματα, πρὸς Ἐπαραβαλλόμενα τὰ βασιλεῖα αὐτῶν ἥδυναντο γὰρ ἐκληφθῶσιν ἀπλάξινοδογεία. Ως πηγαὶ ιστορικαὶ, οἱ Ἰδιωτικοὶ τάφοι εἶναι πολὺ διδακτικώτεροι τῶν πυραϊδῶν, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ τῶν τελευταίων τούτων τὸ ἕστωτερον δὲν κατέθεθη γὰρ μετεποῆται ἀποχρώντως τινῶν μάλιστα παρέμεινεν ἀχρι τοῦδε ὅλως ἀνεξέταστον, ἐνῷ πλειστοῖ τῶν τάφων περιεγράφησαν ἀκριβῶς. Οἱ τάφοι οὗτοι εἶναι τὰ περιεργότατα μνημεῖα ἐξ ὅλων ὅσα ἡ γειρέ ποτε ὁ ἀγθρωπὸς τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ θίου αὐτού. Ταὶ μᾶλλον ὄνομαστα τῶν σημερινῶν νεκροταφείων περιορίζονται εἰς τὸ γὰρ παραστήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ τεθνεώτος ἢ τὸ πολὺ μίκρην τινὰ τῆς ζωῆς του πρᾶξιν. Ἐνταῦθα δὲ εἰκονίζεται λεπτομερῶς ἀπασαὶ αὐτοῦ ἢ ἐπίγειος ιστορία. Εἰς ερχόμενοι εἰς τὸν τάφον βλέπετε τὸν μακαρίτην ἐν τῇ οἰκίᾳ του. Γυναῖκες χορεύουσι, μουσικοὶ παιζούσι διάφορα δργανα, τραγῳδιστὲς τοὺς συνοδεύουσας χρονιμετροῦντες διὰ τῶν γειρῶν. Ἀλλαχοῦ δὲ τεθνεῶς κυνηγεῖ εἰς τὰ Ἐλληναὶ. Ἰδού αὐτοὺς ἐπὶ ἀκατίοι ἐκ παπυρῶν καλάμων κατεσκευασμένους βάλλων κατὰ τῶν ὑδροβίων πτηνῶν βακτηρίαν κυρτήν, ἣτις ἔξορυψ περιστρεφομένη. Ἔν τῷ θάλαττῃ ἐπὶ τοῦ δποίου πλέει τὸ ἀκάτιον ὑπάρχουσα περισυμαζωμένοι ἵπποι πόδαριν καὶ κροκοδεῖλοι. Οἱ ὑπηρέται προσπαθοῦσι γὰρ τοὺς συλλαβέωσιν. Ἐνίστε αὐτὰ

Οθεν δρθότατα είτεν ό Μαχαπεώδης ὅτι ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν γενροπόλεων ἐκείνων ποιουσπετε κατ' ὀλέγον δλίγον ὅλούληρος ἡ Αἴγυπτος τῶν μεμφιτικῶν δυναστειῶν, καὶ δε τέξ αὐτῶν δικρωτίζεται ἡ ἴστορία τῶν ἀπωτάτων ἐκείνων χρόνων. Βασιλεὺς καὶ λαός, ισερεῖς καὶ στρατιῶται, αὐλικοί καὶ χειρώνακτες, πάντες ἐν λόγῳ ἔργειούκειον ἐν τῷ τάφῳ παρίστανται ἐνώπιον ἡμῶν μετὰ τῶν ἁέσων, τῶν ἴματισμῶν, τῆς ἴστορίας αὐτῶν. Η ἄγαθίωσις εἶναι πλήρης, καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Chaſfrā, πήτοι τοῦ Χέρρην, ὡς ἔλεγον αὐτὸν οἱ Ἑλληνες, τοῦ οἰκοδομήσαυτος τὴν δευτέραν τῶν τειῶν μεγάλων πυραυλίδων, κοσμετὴν στοέων τὰ μουσεῖα τῆς Εὐρωπῆς. Οἱ ἀγθόρωποι οὗτοι, οἵτινες ἔχουν πορθέξαι λιτάδων ἐτῶν, καὶ τέστησαν ἡμῖν γγωστοὶ ἐπίγεις ἀσφαλῆς ὅσον ακατά τοισθίλια ἔτη γεώτεροι, Ἐλληνες καὶ Ρωμαῖοι. Οὐ μόνον τὰ ὄγκουατα αὐτῶν γγωρίζουεν ἀλλὰ ἐν τῶν ἐν τοῖς τάφοις αὐτῶν ἡθροιστικά εἰδήσεων δυνάμεθα νὰ συντάξωμεν τὴν βασιλεων τάξιν (τὸ Hofalmanach, ὃς ἦθελον εἰπεῖς Γερμανοὶ, ἢ τὸ Almanach de Gotha, ὃ πωθέλετε) τοῦ Βασιλέως Chulu, πήτοι τοῦ Χέρρον τῶν Ἑλλήνων.

Τὰ κατ' ἐμὲ δὲν εἰσῆλθον εἰμὶ εἰς τὸν λεγό-
μενον τάφον τοῦ Lepsius, τὸν κείμενον πρὸς τὸ
Βοειοδυτικὸν τῆς μεγάλης πυρκαιώδος. Πρὸ πάν-
των περιβοποιῶ δὲν ἀγανάκτωσα ὅτι δέν πρόκει-

ταὶ ἐνταῦθα περὶ τοῦ τάφου τοῦ περιωνύμου αἰγυπτιολόγου, ἀλλὰ μόνον περὶ μηνημέσου ὑπ' αὐτοῦ ἀνευρεθέντος καὶ μελετήσεντος. Πασοιςέδυσα δὲ ἐν αὐτῷ ὅπως πάντες οἱ ἔργοι τῶν περιέργειαν νὰ ἴδωσι τὸ ἐσωτερικόν του, ἵτοι τετραποδητί. Τὸ πυλόδιον δὲν ἔπιτρέπει εἰσόδον ὁξιοπρεπεστέραν. Καὶ ἀφοῦ δὲ εὑρεθῆτε οὕτως ἐν τῷ πρώτῳ θαλαμίσκῳ, δὲν σᾶς ἔπιτρέπεται ἄλλο τι εἰνὴ νὰ καθίσετε ἐπὶ τῆς ἀμφουρίᾳ οὔτε ἔχων νὰ παρατηρήσετε τῇ βοηθείᾳ τῶν φύτων, τὰ δύοια ἀνάπτουσιν οἱ ὅδηγοι, τὰς ἵκανως ἐφθαρμένας τοιχογραφίας τοῦ δωματίου τούτου. Δὲν μετανοεῖτε δῆμως οὔτε διὰ τὴν μερικὴν ταύτην διάψευσιν τῶν προσδοκιῶν σας, οὔτε διὰ τὴν δυσχερῆ θέσιν τοῦ σώματός σας, διότι αἰσθάνεσθε δρόσον βραζανικὴν καὶ ἐνεργετικὴν τοσοῦτον μᾶλλον ὅσον ἀπηλλαγήτε ἐπιτιγας στιγμὰς ἀπὸ καύσωνος ὑπερβανίοντος τὸ τρίτον τοῦ ἐκατονταβάθμου θερμομέτρου. Μάλιστα δε μποζημιόνεσθε, διταν ἀπὸ τοῦ πρώτου θαλαμίσκου μεταβῆτε εἰς τὸν δεύτερον. Ἡ μετάβασις εἶναι σκληρὰ καὶ δύχληροτέρα τῆς πρώτης· διότι πρέπει ἐπὶ τούτῳ νὰ λάθητε πληρέστατα τὸ σχῆμα ἐρπετοῦ. Ἐμμα δῆμως διέλθητε ὅπως δήποτε διὰ τῆς ὀπῆς ἐκείνης, επηγένεσθε δὲν γειτονιόν νὰ δηγομάσω πλέον οὔτε θυσίδιον, πρῶτον μὲν εἰνποοεῖτε τελευταῖον τὸ σταθῆτε δρόμος· δεύτερον τὴν περιβάλλουσα μέρας θέρμοντος εἴναι ἔτι μᾶλλον εὐχάριστός τοι τρίτον, διότι σπουδαιότερον, εὐπρίσκεσθε ἐνώπιον τοιχογραφίων ἱκανῶς διατετηρούμενων. Εάν ησθε ἀδαντοῦ τῶν ιερογλυφικῶν, δηποιεις συμβαίνει διαυχώς εἰς ἐμέ, δεν θέλετε δυνηθῆ ν ἀναγνώσετε τὰς ἑρμηνευτικὰς τῶν εἰκόνων ἐπιγραφάς, ἀλλὰ πάντοτε μετά πολλῆς περιεργείας θέλετε ἴδει τινὰς τῶν παραστασεων δισων ἀνωτέρων, ἐμνημόνευσα.

Ἐπειδὴ δὲ συνέπεσε λόγος περὶ αἰγυπτιακῆς γραφῆς, ἐπιτρέψατε μοι νὰ εἴπω ὅλην τινὰ περὶ αὐτῆς, χάριν τῶν ἀναγγυωτῶν ἔκτινων τῆς Ἐστίας, οὓς πιστεύουσιν Ἰστιών ἀκόμη ὅτε τὰ ἑρογλυφικὰ εἶναι εἰδός τι αἰνιγμάτων προτείνομένων εἰς ἐπίλυσιν, ὅπως τὰ παρὰ τοῖς Γάλλοις λεγόμενα rébus. Οὐδὲ προσβάλλω τιγά τοιοῦτο τι εἰκάζων, ἀφοῦ μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς παρουσίας ἐκπαντεπιστοῦδος οἱ σοφῶτεροι τῶν ἀνδρῶν, ἀρχαίνων τε καὶ νέων, ἐπέρθευσον τὴν δοξασίαν ταῦτην. Τὴν πᾶσαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀλήθειαν ἀνεκάλυψεν δὲ Γάλλος Champollion, δεύτερος οὗτως εἰπεῖν δημιουργὸς γενομένος τῆς αἰγυπτιακῆς γλώσσης. Αφετητάν δὲ πρὸς τοῦτο ἔλαβε τὴν περιφημον ἐπιγραφὴν τῆς Ροζέττης. Τὴν ἐπιγραφὴν ταῦτην ἀνένεψε πρὸ ἐτῶν περίπου διγορίκουντα δὲ Boussard, ἀξιωματικὸς τῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀποβιβασθείσης τότε γαλλικῆς στρατιᾶς, ἀνασκάπτων ὄχυρωματα περὶ τὴν διμώνυμον πόλιν. Ή ἐπιγραφὴ ἡτο τούτη λαβασσος, ἢ ἡ οὐριζόμενη εἰπεῖν διὰ τοιῶν γραφῶν γεγον-

μένης τῆς ιερογλυφικῆς, ἥτις εἶναι ἡ μεγάλη χραφὴ τῶν οὐρανίων· τῆς δημοτικῆς, ἥτις πέτερὴ ἐν χρήσει παρὰ τῷ λαῷ γραφή καὶ τῆς ἑλληνικῆς, περιεχούστης μετάφρασιν τῶν δύσιν ποώτων. Διὰ τῆς ἀντιπαραθέσεως τῶν τοιῶν τούτων κειμένων ὁ Champollion ἐπεισθῇ ὅτι τὸ ίερογλυφικὰ σημεῖα ἀπετέλουν ἀλφαριθμόν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔχει. Εἰς τὸ τῷ ὅθε λαϊκὴ χρησιμότερον ὁ ἀλφαριθμός γλώσσης τινὸς ἐνοσοῦ πτοῦ ἀνηνάστον τὸ ἐσήμανεν ἡ γλώσσα αὐτη; Εὔτυχῶς μετ'οὐ πολὺ ὁ δαιμόνιος Γάλλος ἔβεβαιοθῇ ὅτι αἱ οὐτως ἀγενεθεῖσαι λέξεις αὐτοῖς εἰς τὴν κοπτικὴν γλώσσαν, ἥτις δὲν εἶναι νεκρὰ εἴμι διότι δὲν ὄμιλεῖται πλέον. Καὶ ὅμως ἐν τοῖς βιβλίοις, Τὴν σήμερον λοιπὸν κατέστη ἀναυτισθῆτον ὅτι ἡ ἀγγυπτιακὴ γραφὴ δὲν εἶναι ματαιόν τι ἰδεοπαίγνιον, οὐδὲ παρίστησι περὶ τῶν ἀγάγων αὐτῆς δυσκολίαν πολὺ μείζονα τῶν ἄλλων γραφῶν. Ἀμα μάθῃ τις ὅτι ὁ αετὸς σημαίνει α, ἡ δὲ ἀνθρωπίνη αγήμη β, καὶ οὕτω καθεξῆς, τὸ ἔοργον εὐοδοῦται εὐχερῶς. Σημειώτεον ἐν τούτοις ὅτι ἀκριβῶς εἰπεῖν ἡ ιερογλυφικὴ γραφὴ δὲν εἶναι ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀλφαριθμική. Ὅπαρχουσι μὲν ἐν αὐτῇ πολλὰ σημεῖα δηλωτικὰ ἀπλῶν φωνῶν, ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ συλλαβικά. Οἱ Αἴγυπτοι δὲν εἶχον εἰνὴ μόνον συλλαβικά σημεῖα· οἱ Αἴγυπτοι ἐπενόποτα μὲν τὰ ἀλφαριθμικά, δὲν ἡδυνθήσαν ὅμως υἱτραλλαγῶς τῶν συλλαβικῶν, πρῶτοι δὲ οἱ Φοίνικες μετεγειρίσθησαν τὸν καθαρὸν ἀλφαριθμόν, ἐξ οὗ παροχθησαν ὅλα τὰ ἀλφαριθματικῶν γλώσσων.

Οπως δῆποτε οἱ αἴγυπτιοι λόγοι Βεβαιοῦσιν ὅτι τὰ ιερογλυφικὰ ἀγαγνώσκονται καὶ καταλαμβάνονται νῦν ὅπως καὶ τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ καὶ ἡματικὰ κείμενα. Ἀν τοῦτο ἴσαι ὅλως διόλου ἀκριβεῖς, δὲν εἰξείρω, διότι περὶ πολλὰ καὶ μάλιστα περὶ τὰ δινόματα οἱ μῆται ἐκεῖνοι τῆς πέχυντος διαφωνοῦσιν ἐνίστε τὸ δέος ἀλλήλους. Ἀλλὰ μήπως καὶ εἰς αὐτὰς τὰς γνωστέρας γλώσσας, καὶ εἰς αὐτὰς τὰς σήμερον διαιλουμένας, δὲν ὑπάρχουσι πολλὰ τὰ δεκτικὰ ποικίλων ἐουηνειῶν, τὰ ἀσφρῆ τὰ δυσκατάληπτα; Ἐπὶ τῆς πύλης τῆς μεγάλης πυραιίδος τοῦ Χεοπος ἀνέγνων ἐπιγραφὴν ἑλληνικὴν οὕτως ἔχουσαν: Ζῆτω τὸ Σύνταγμα ὅστοι καὶ αἱ πυραιμίδες. Αἰδεξανδρος Σοῦτίλος. Τι ἄρα γε ἡθέλησε νὰ εἴπῃ ὁ ποιητὴς διὰ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης; Μάπως ηγήθη εἰς τὴν συνταγματικὴν βασιλείαν Βίον ἔξαντες χιλίων ἐπῶν, ἀλλὰ τότε τι γίνεται ἡ πρόοδος τῆς ἀγθρωπότητος; Εἰς τοιαυτὴν μακροβιότητα τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος δὲν πιεσύουσι θεβαίως οὐδὲ αὐτοὶ οἱ συνταγματικώτατοι τῶν βασιλέων, βλέποντες μάλιστα τὶ συμβαίνει ἀπὸ τοῦδε ἐν τῇ Βασιλείᾳ Λιμενίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ. Η ἐπιγραφὴ λοιπὸν ἔχει τι τὸ υπετριώδες. Καὶ ὅμως θυμίσατε τὴν ἐπιρροὴν

ἥτελον εἰς τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων, πᾶν δ, τι μετέχει τοῦ αἰνίγματος. Οἱ ἄγιοι Εγκύρωποι, πολεώς, δῆλο. ὁ ἐν Καΐρῳ "Ἐλλην" Ἐπίσκοπος, υὲ ἔβεβαιον περιγράψαται πολλοὶ τῶν ἔνταῦθα Ἐλλήνων ἀπέρχονται εἰς τὰς πυραιίδας οὐχὶ ἵδωσι τὸ ἐν τῶν ἐπτά θυμάτων τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα ἀγαγγώσωσι τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Ἀλεξανδρου Σοῦτίλου. Άξιος ὁ μισθός των. Πρὸς ἀριστεράν τοῦτης ὑπάρχει έγγεγλυμένον τὸ ὄνομα τοῦ Λεσσέψ. Αὐτὸς ὁ ἀνθρωπός, ὅστις διώρυξε τοὺς ισθμοὺς τοῦ Σουέζ καὶ ἀγωγίζεται ἡδη νὰ ἐγώστη τὸν Ἀτλαντικὸν μετά τοῦ Ειρηναίου, ἐδιπλασιοῦτο Βεβαίως ν' ἀφήσῃ τὸ ἐπισκεπτήριον του εἰς τὴν πυραιίδα τοῦ Χεοπος. Εγὼ δὲ δὲν ἐτόλμησα οὔτε ὑπογραφὴν οὔτε ἐπιγραφὴν νὰ παραθέσω πλησίον τοιούτου ὄντος.

Πολλοί, καὶ πολλαὶ μάλιστα Κυρίαι, ἀναβάζονται στοινούσιν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς πυραιίδος ἐκείνης, ὅπο δέντρα ὅμως ὅρον ὅτι θελουσι μείνει πάντες κλινήρεις ἐπὶ μίαν ἡ δύο ἡμέρας ἐκ τῆς κοπώσεως. Επειδὴ τοσούτον καιρὸν δὲν είχον διὰ κάσιμον, δέν ἐπεχειροῦσι τοιαύτην ἀναρρίχησιν. Ἡ οὐεστήν δέ γα ενδόδων εἰς τὰς παρακλήσεις ἐνός τῶν πολυαριθμῶν περὶ ἐμὲ Ἀράβων, οἵτινες μοι προσέτειναν, ἀντὶ τριῶν φράγκων, νὰ ἀναβάσσῃ καὶ νὰ καταβάσῃ ἐντὸς ὄκτω λεπτῶν τῆς ὥρας. Ὁπερ καὶ ἔειπελεσεν ἀκριβέστατα, ὁ προτιμηθεὶς τὸ δέ αἰξιοτείνωτον, πρὸ μιᾶς μάλιστας ὥρας εἶχε πράξει ἡδη τὸ αὐτό εἰς λογαριασμοὺς ἀλλου περιηγητοῦ. Πολὺ τελειώσω, ὁφείλω νὰ προσθέσω χάριν τῆς ἀληθείας ὅτι ἐγνώρισα ἐν Καΐρῳ νεάνιδα χαρίσσαν, πνευματωδή καὶ πρὸ πάντων ἔχουσαν μυῶνας σιδηροῦς, καίτοι δὲν ὑπερέθη ακούη τὸ τρισκαδέκατον ἔτος, ἥτις πολλακις ἀνέβη καὶ κατέβη ἐντὸς, ὅχι Βεβαίως ὄκτω λεπτῶν, ἐντὸς ὅμως δεκαπέντε, καὶ τὸ κυριώτερον χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ καμμίαν κόπωσιν. Οἱ πατριός αὐτῆς, ὅστις τὴν ἀγαπᾷ ὡς πατήρ, εἶναι αἴγυπτιοι λόγος ἐγκριτος Γεωμανὸς μὲν τὴν πατρίδα, ἀνθρωπός δὲ εὐφυὴς ἄμα καὶ μετεριόφων, δέστιν ἔχει δύο ἱδιότητας αἵτινες σπανίως συναπαγτῶνται· αὐτὸς λοιπού μὲν ἐλέγει χθες παιζῶν: «τι θέλετε, Κύριε; ὅταν γηράστω, τὸ δαιμόνιον αὐτὸν θέλει ἀκούαταβαίνει τὴν πυραιίδα τοῦ Χεοπος, διὰ νὰ τέρψῃ τὸν μῆναν μαγευόντων πλέον νὰ ἐργασθῇ πατέρα του.»

Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΕΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
[Μυθιστόρημα "Ἐκτορος Μακρὸν Βορειούν παρὰ τῆς γαλλικῆς Αχαρδηίας. Νεαρόφραστος Α. Ρ. Ραγκαβή].

Συγγένεια: Ιδία πτ., 276
Ο κύριος Καρδούλης.
Αἱ προγνώσεις τῆς αὐγῆς εἶχον ἐπαληθεύσει, καὶ εἰς ἀνεφέλον οὐρανὸν ἐλαύπειν δὲ ἥλιος, ἀνταγαλῶν τὰς ὥχεις του ἀκτίνας ἐπὶ τῆς ἀσπίδος χιόνος· τὸ δέ δάσος, δὲ εἴχομεν ἵδει τὴν προ-